

Títol original en alemany

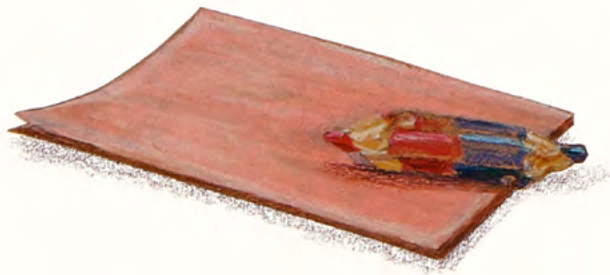
Rigo und Rosa

© Lorenz Pauli i Kathrin Schärer

Edició d'Atlantis, Zuric, Suïssa, 2016

Amb el suport de Swiss Swiss Arts Council Pro Helvetia

prohelvetia

© del text: Lorenz Pauli, 2016

© de les il·lustracions: Kathrin Schärer, 2016

© de la traducció: Montserrat Franquesa i Gòdia, 2018

© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2019

Sant Salvador, 8 — 25005 Lleida

www.pageseditors.cat

editorial@pageseditors.cat

Primera edició: ? de 2019

ISBN: 978-84-1303-xxx-x

DL: L xx-2018

Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL

www.bobala.cat

◀ imprès a lleida ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.

Sumari

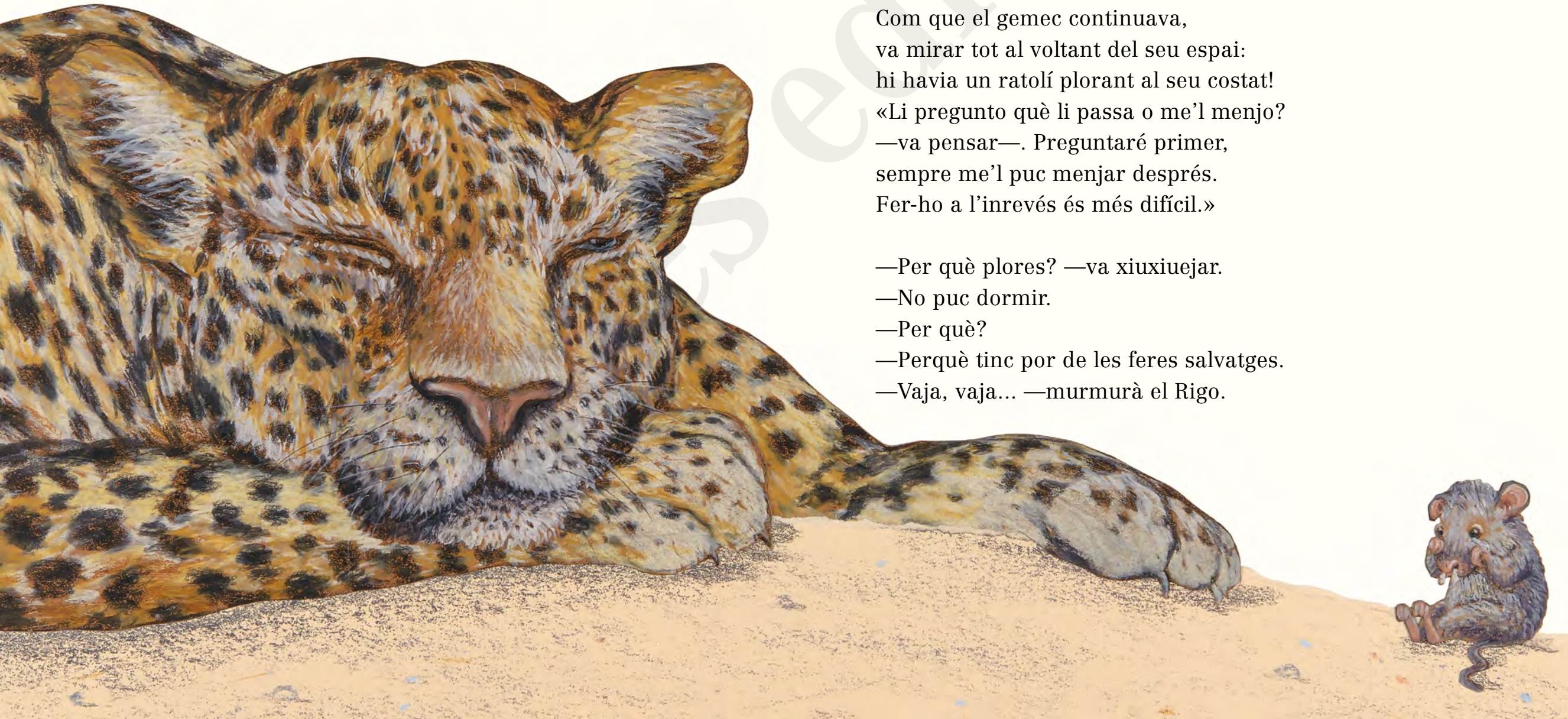
Completament segur	7
Sense fer soroll	13
Confiança	17
Celebració	20
Saber-ho tot	24
Molt lluny	29
Ser alguna cosa	33
Dissimular	36
Màgia	40
Salut!	45
Tot nou	48
El millor del zoo	52
Tot el món	57
Simplement bonic	62
Disculpa	68
Tot sol	70
Campionat	78
Alegria	81
Aniversari	85
Avorriment	88
Per què?	95
Només la veritat	98
Tornar enrere	100
Coses	104
Un regal	108
Preocupacions	112
Fes-ho!	116
Dins nostre	120

Completament segur

Als lleopards els agrada dormir.
I el Rigo era un lleopard.
Millor dit: era un lleopard del zoo.
I al zoo normalment s'hi dorm molt bé.
Fins i tot potser millor que en llibertat.

Però en aquell moment no hi podia pensar,
a dormir: algú gemegava.
S'hauria tapat les orelles amb les potes,
però les feia servir de coixí.
Com que el gemec continuava,
va mirar tot al voltant del seu espai:
hi havia un ratolí plorant al seu costat!
«Li pregunto què li passa o me'l menjo?
—va pensar—. Preguntaré primer,
sempre me'l puc menjar després.
Fer-ho a l'inrevés és més difícil.»

—Per què plores? —va xiuxiuejar.
—No puc dormir.
—Per què?
—Perquè tinc por de les feres salvatges.
—Vaja, vaja... —murmurà el Rigo.

—Potser tu em podries protegir?
El lleopard va deixar anar un esbufec:
—*Jo t'he de protegir, a tu?*
S'hi va apropar per mirar-se'l millor.
—Quina idea més boja! Com et dius?
—Roc. Vine i protegeix-me!

El Rigo va fer una volta en cercle al voltant del ratolí
i tot seguit es va ajeure ben ample i tranquil,
tot abraçant-lo.

Abaixant el cap li va dir: «Au va, dorm.»

El Roc ho va intentar,
però de seguida es va tornar a incorporar:

—Necessito alguna cosa suau per arraulir-me...

El lleopard es va estirar, mandrós,

i el ratolí es va arronsar al pelatge clapejat.

—Estaré millor si m'abrigues...

El Rigo assentí i el va encerclar amb la cua,

de manera que només li sobresortia el caparró.

—Canta'm una cançó!

El lleopard sospirà

i llavors li va cantar la cançó del sol, solet,
vine'm a veure que tinc fred.

Tot i el cansament, el Roc encara va aixecar el cap
unes quantes vegades:

—Estàs segur que no vindrà cap bèstia salvatge?

—Completament segur —va fer el Rigo, badallant
i ensenyant els ullals, brillants...

